

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propugnaculum: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Pius IV. n. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

nitum esse cunctis ex oris quantum, siue inter Christianos populos, siue alienos, ac præsertim inter Hæreticos SOCIETATIS opera vteretur Deus: quanta per eam vbiuis gentium commoda crearentur. *Hæc inter alia Pontifex Paulus Cardinalis ore ad Congregationis Patres elocutus, in summam sociorum, ac SOCIETATIS laudem.*

Et præcipue inter Hæreticos.

5. A PIO IV. Cui nec gratam minus, commendatamque fuisse IESV Societatem, post facta luculenta ipsa eius sincerissimi affectus verba testantur. Etenim in Bulla incipit: Etsi ex debito ann. 1561. Ad illos tamen (*inquit*) qui sicut Nomen Sociorum à IESV assumpserunt, ita opere, doctrina, & exemplis Dominum Nostrum Iesum Christum imitari, & eius vestigia sequi nituntur, Maioribus Fauoribus, & Gratijs persequendum inuitamur. *Et postea*: Attendentes, quantum dicta vestra Societas in Ecclesia Dei hætenus fructum attulit, & quantum in futurum, Deo dante, sit allatura; & propterea Vos præ ceteris alijs Religiosis Maioribus Fauoribus, & Gratijs fore merito prosequendos. *Ita in Bullar. Societ. fol. 79. & 81. Quæ verba eò magis Societatem commendant, quod prolata sint, ut statim subdit Pontifex, Motu proprio, non ad Vestram, vel alicuius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra scientia, &c.*

Commendatur à Pio ex IESV Nomine.

Et quia Christum doctrina, & exemplis imitatur.

Ideo maioribus fauoribus præ ceteris Relig. prosequenda.

AB EODEM: *Qui nec verbis solum, ut dixi, sed ipso statim Pontificatus sui initio factis etiam in Societatem beneuolus, cum præstitisset eam gratiam, quæ à Socijs amplissima postulabatur, cumque omnium nomine ad Pium Patrem gratias referret Generalis Lainius, subiecit sanctissimus Pater (aderant Cardinalis Moronus, & Ferraria Dux, eo die apud Pontificem pransi) Haud opus gratijs esse: Societati IESV vsque ad sanguinem fauturum. Alioque die cum literas in commendationem rerum nostrarum à Philippo Hispaniarum Rege accepisset, dixit, Ab Imperatore quoque, & alijs Principibus ad se eiusmodi commendationes Missas: verum superuacua secum talia officia pro Societate esse, ad quem commendare eam potius pertineret. *Quæ non verbi causa**

Illique se vsque ad sanguinem fauturum aiebat.

Literas Societatis commendationis accipit ab Hisp. Rege.

dici

Quibus se
neutiquam
indigere
testatur.

Et in Ger-
mania plu-
rima Colle-
gia deside-
rat.

Quantum
Societas
conferat
communi
pietati.

Ideo ad eius
stabilitatē
diuina &
humana
firmamen-
ta spondet.

Societas
dicitur à
Pontif. di-
uino cultui
dedicata.

Excitata-
que Aucto-
re IESV.

Eius ma-
gni, &
vberes in
Ecclesia
fructus.

Romani
Borgia
euocatur.

*dici res veri animi indices, testabantur. Nam quos per orbem Chri-
stianum vndique in Prouincias dimittebat Apostolica Sedis Nuncios,
ijs Societatem plurimum commendabat: & et quem in Germaniam
destinauit, disertè hoc addidit in mandatis, Vt vias attentè dispi-
ceret, per quas plurima eius Collegia conderentur. Ita Par. 2.
Hist. Soc. lib. 4. num. 7. Et antea num. 4. eiusdem libri 4. clementi
vultu, & oratione Pius Lainium exceperat dicens: Optimè sibi
cognitum quantum latè per remotissimas terras in commu-
ne pietatis Societas conferat: Opera eius liberaliter vsurum.
Nec modo diuina quæcumque posset, ad eius stabilitatem
firmamenta collocaturum, sed humana quoque præbiturum
adiumenta, & Collegij Romani præcipuè memorem fore.
Haud benignius quàm fecit, locutus est.*

*AB EODEM, in Diplomate, quo B. Franciscum Borgiam
Romam vocabat: Pastoralis (inquit) Officij sollicitudo, quam
sicut Domino placuit nostris meritis & viribus imparem su-
stinemus, facit, vt ad tuendam tam necessario tempore gregi
Dominico salutem, bonorum, atque fidelium Christi copiam
præsto nobis esse quàm maximam in hac alma vrbe cupia-
mus. Cum itaque inter ceteros Ordines eorum, qui se cul-
tui diuino dicarunt, Societatem istam ipso, ex quo Nomen
sumpsit, Auctore IESV Domino nostro excitatam fuisse de-
clarent magni & vberes fructus, quos Ecclesiæ attulit, & quo-
tidie affert. Te de cuius fideli, ac strenuo ministerio, ipso vi-
tæ, ac bonorum operum tuorum odore latè fragrante cogno-
uimus, huc duximus euocandum. Proinde deuotionem tuã,
quam acriora mandata nostra non expectaturam esse confi-
dimus, hortamur in Domino, vt ad Apostolica limina, si
modo aduersa valetudine non impeditis, primo quoq; tem-
pore venias: ita tamen iter te facere volumus, vt rationem
habeas valetudinis. Gratus erit nobis aduentus tuus, idemque
fratribus tuis cunctis, qui hac in vrbe resident, eumque auidè
expectant, opportunus. Datum Romæ apud S. Petrum sub an-
nulo Piscatoris, 1560. Pontificatus nostri an. 1. Ita ibid. l. 4. n. 195.*

AB

AB EODEM, *Literis ad Regem Philippum 2. de Romano Collegio.* Et officio (*inquit*) nostro conuenit Religiosam vitam degentes patrocínio nostro diligenter tueri, ac fouere, & Regibus maximè expedit de seruis eius, per quem ipsi regnant, quàm optimè mereri. Dominus noster in seruis suis recipitur, & honoratur, sicut ipse in Euangelio dixit: Qui recipit vos me recipit. Sed inter Religiosorum Ordines singulari ab Apostolica Sede studio, meritò complectendus is Ordo est, qui non ita pridem institutus, & ab hac sancta Sede confirmatus IESV SOCIETAS appellatur. Hi enim Operarij licet nouissimi, tanquam nona diei hora in vineam Dominicam ab ipso Domino inducti sint, adeò strenuam tamen, & vtilem operam nauare cœperunt, vt non modo spinas ex ea, & vepres euellere aggressi sint, sed ipsam etiam alibi auxerint, & propagarint. Incredibile fere est, quantum tam breui tempore hic Ordo profecerit, quantum Ecclesiæ Dei utilitatis attulerit; quam multa eius Ordinis Collegia, diuina fauente gratia, alia alijs in Prouincijs instituta fuerint, non sine maximo earum Nationum fructu, & commodo. Quorum diligentia alibi fides Catholica confirmatur: alibi hæreticæ prauitatis pestis reprimitur: alibi Gentiles, & idololatræ relicto idolorum cultu ad Christi veri Dei cultum conuertuntur. Ex quo cuius perspicuum est excitatum hunc à Domino Ordinem fuisse his tam turbulentis, & calamitosis Ecclesiæ temporibus, & aduersus satanæ ministros, & operarios oppositum: vt, cum illi Ecclesiam Catholicam vehementer oppugnant, eam hi non minus acriter defendant: cum illi simplicibus hominibus errorum tenebras offundant, hi lucem veritatis ostendant, vt quantum denique illi prauis exemplis, & disciplina pestifera destruunt, tantum Hi vitæ, ac morum sanctitate, & salutari doctrina ædificent. Huius Ordinis maximum in hac alma Vrbe Collegium habemus, quod tanquam Seminarium quoddam est aliorum, quæ per Italiam, & extra ipsam Italiam in Germania, & Gallia propagantur.

C

Ex

Commen-
datur Hisp.
Regi Col-
leg. Ro-
manum.

Et Socie-
tas: qua
singulari
studio à se-
de Apostol.
cõplectitur.

Obstrenuã,
& vtilem
in vinea
Domini
operam.

Et incredi-
bilem vti-
litate.
Commoda
ex eius
Collegijs.

Qua vbiq;
instituta
non sine
maximo
nationum
fructu.

Laudatur
ex fidei di-
latatione
Societas.

Et opposi-
tione cum
Hæreticis.

Qua tanta
est, vt quã-
tam illi de-
struunt, ipsa
ædificet.

Et ex Rom.
Coll. gene-
rosis suis,
ac frugife-
ris plantis.

*Vbique
gentium
expansis
ad fidei di-
latationē.*

*Etiā in-
ter Hære-
ticos, &
infideles.*

*Quantum
huic Colle-
gio debeat
Ecclesia
Regi pro-
ponit Pon-
tiffex.*

*Et hortatur,
vt illud
sua libera-
litate
complectatur.*

Ex hoc vberissimo Seminario Apostolica Sedes instituit delectos, idoneos ministros tanquam generosas, & frugiferas Plantas, alios aliò prout vsus venerit, conferendas mittere: qui quidem tum instituendis pie, & diligenter pueris, tum prædicando Euangelio, tum ministrandis Sacramentis fructus eos, Domino cooperante ferunt, quibus hoc tempore Ecclesia Dei maxime indiget. Nullum, inquam, hi laborem pro Dei honore, & huius sanctæ Sedis obsequio recusant. Eunt, & nauigant ad omnes Nationes & loca, quocumque mittuntur, etiam ad Hæreticos, ad Infideles, & ad remotissimas India partes, sine vllò omnino metu, eius nimirum auxilio freti, cui deseruiunt. Itaque multum debemus huic Collegio ita de Religione Catholica merito, & assiduè merenti, adeò ad Christi Domini nostri, & huius sanctæ Sedis obsequia parato. Sed vt in hac Vrbe tanquam Christianæ Religionis arce, & Ecclesiæ Catholicæ Capite positum omnibus Ecclesiæ membris prodesse possit: non solum à nobis diligenter tuendum est, qui ei certè non desumus, sed piorum omnium, tuoque imprimis auxilio, tua protectione indiget. Qua de re quædam ad Maiestatem tuam mandata dedimus Venerabili Fratri Alexandro Episcopo Cariateni Nuncio nostro. Sed ex eo necessitatem ipsius Collegij te cognoscere maxime volumus. His autem literis proprie indicandum tibi duximus fructum, quem ex eo vniuersa Ecclesia maximum, & maximè opportunum percipit. Quamobrem M. T. hortamur in Domino, rogamus, & in remissionem tuorum peccatorum tibi suademus, vt pro tua præstanti in Deum pietate, in Religiosos & bene de Christiana Religione merentes Ordines liberalitate, sicut Rex vere Catholicus hoc Collegium complectare, & quam commendatissimum habeas: certum habens tibi, & filio tuo, & in hoc, & in altero sæculo quidquid his Dei seruis tribueris, profuturum. Datum Romæ apud S. Petrum die 24. Nou. an. 1561. Pontificatus nostri anno 2. *Ita Ibidem lib. 5. n. 158.*

AB EODEM, Qui pari curâ totius Christianæ gentis custos in omnem partem excubans Septentrionem respexit. Grauelano nuper creato Cardinali SOCIETATEM in Belgio, diplomate item Apostolico commendauit. Zachariæ Delphino, & Ioanni Francisco Comendono Legatis, quos circumire ciuitates, Principesque Germaniæ, & ad Tridentinum Concilium inuitare iusserat, mandata addiderat protegendæ, & quàm plurimis locis collocandæ SOCIETATIS. Hac, & alia Pij Pontificis pia erga SOCIETATEM studia. Ibid. num.159.

Societas & Pontifice Legatis commendatur.

Quam pluribus in locis collocari desiderat.

AB EODEM: Cui Collegium nostrum sortè uisenti, adstantibus Cardinalibus Sabello, Sanctæ Floræ, Vitellio, & Gonzaga breui significatum excessu Cardinalis Carpenfis Orbatam Patrono SOCIETATEM, simulque dubitationem Patribus incidisse, utrum præstaret certum ac destinatum adsciscere, an Cardinales omnes, sicut experiebantur, pro Patronis habere: cupere id arbitrio eius Sanctitatis esse: eiusque mentem, ac nutum sequi. Pontifex cum uehementer probasset, ne quis vnus nominatim Patronus assumeretur, clementer adiecit: PATROCINIUM VESTRUM IPSI NOS RECIPIMVS, NOS ERIMVS VESTER PROTECTOR. Que benigna Sanctissimi Patris uoluntas ingens SOCIETATI gaudium peperit, & multum animi ad res gerendas addidit. Sic in eadem Par. 2. Hist. lib. 8. num. 7.

Eius se Patronum, & Protectionem declarat.

AB EODEM: Cuius animo non poterat non ex his in SOCIETATEM nostram piissimis studijs enasci dolor, atque molestia, quoties sentiret à maleuolis cum iactura diuini honoris, salutisque mortalium, eam impeti, quam ipse tantoperè commendaret. Quod cum sæpè aliàs, tum præsertim testatus est litteris, quas in patrocinium SOCIETATIS iniuriâ lese ad Maximilianum Imperatorem luculentè conscripsit, in hunc modum. Ad aures nostras peruenit extitisse nonnullos qui diuini timoris immemores, & conscientiæ suæ negligentes, inuidia scilicet, & prauis quibusdam studijs occæcati libellos quosdam contumelios, probris, & maledictis plenos disseminauerunt aduersus Ordinem totum SOCIETATIS IESV & quosdam eius Professores nominatim

Littera Pontificis ad Imperatorem.

Pro tuenda contra libellarios Societatis fama.

*Quam ladi
molestè feri
ob multa,
& insignia
erga Reli-
gionem
officia, &
merita.*

*Eius inno-
centia à
Cardin. de-
putatis de-
claratur.*

*Inde So-
cietatis
opinio apud
Pontif. &
Cardin.
magis au-
th.*

*Ab Impe-
ratore con-
tra libella-
rios suppli-
cium.*

natum qui sunt cæteris notiores. Sanè molestè tulimus lædè famam, & violari existimationem eius ORDINIS, CUIVS TAM MVLTÀ, ET INSIGNIA CONSTANT ERGA RELIGIONEM CATHOLICAM OFFICIA, ET MERITA. Qua in re non modo eis iniuriam fieri putauimus, sed id agi intelleximus, vt pia opera, quæ per eos in diuersis Orbis terrarum partibus effici consueuerunt, talibus calumnijs impediatur. Quia verò eos Libellos non per Italiam modo, sed per Germaniam etiam diuulgatos fuisse, & in tuæ quoque Maiestatis notitiam perlatos esse accepimus, eam ignorare nolimus. Nos cum ad explorandam certius veritatem negotium dedissemus quibusdam fratribus Nostris de Collegio Cardinalium, viris admodum grauibus, vt de criminibus, quæ illi SOCIETATI, & quibusdam de Collegio huius Urbis obiecta fuerant, quærent: eos re diligenter quæsitâ comperisse, atque ita nobis renunciaffe, ea probra, & crimina, falsò illis & temerè admodum, à maleuolis, ad constandam ei SOCIETATI odium & infamiam obiecta fuisse. Qua in re non confirmata fuit modo nostra, & ipsorum Cardinalium opinio de huius Collegij, & SOCIETATIS Vniuersæ pijs & laudabilibus institutis, vitæque, ac morum integritate: sed etiam non parum aucta, cum diligens de ijs rebus inquisitio innocentiam eorum magis patefecerit, in lucemque protulerit. Hæc eò ad Te scripsimus, vt veritati & innocentia testimonium debitum impertiamus, & ipse scias nullam oramino fidem contumeliosis illis, & impudentibus scriptis habendam esse: hortantes Maiestatem tuam, & petentes, vt cum non ignoret ijs, quicumque piè & religiosè viuere volunt, nunquam deesse solere vexatores & obtretratores, quippe qui ne ipsi quidem Domino & Saluatori nostro defuerint, eorum, qui in ea SOCIETATE sunt innocentia faueat, sicut iustum & Catholicum & sapientem Principem decet. prohibeatque ne obtretractoribus eorum vlla facultas detur ad impediendos eos quominus Dei honori, & animarum salutè,

sicut

ficut ad hoc tempus fecerunt, sedulo inferuiant: Collegia- que eorum omnia in Germania, & in alijs ditionis suæ Pro- uincijs, cum pro sua in Deum pietate, tum etiam pro Sedis Apostolicæ reuerentia studiosè tueatur, atque defendat. Pro quibus erga eos studijs Maiestas tua tanto maiorem à Domi- no mercedem accipiet, quanto illi liberius, & commodius tuo defensi patrocínio, & fauore adiuti Deo seruire, & cu- rationi vacare animarum potuerint. Datum Romæ apud S. Petrum die 29. Decembris 1564. Ita *Ibid. num. 34. eiusd. libri 8.*

AB EODEM, *Alteris literis peregregijs ad Danielem Archie- piscopum Moguntinum Sacri Romani Imperij Principem Electo- rem, in quibus etiam ad eandem Societatis famam resarciendam, ita scribitur:* Non sine magna admiratione cognouimus libellos quosdam maledictorum probrorum, & contumeliarum ple- nos nuper disseminatos per Germaniam fuisse ad odium, in- famiamque conflandam vniuerso Ordini Societatis IESV, & quibusdam ex ea præcipuè, qui sunt ceteris notiores. Sane id moleste tulimus. Intelleximus enim id antiqui hostis instin- ctu actum fuisse, vt, quoniam ab eius Societatis Collegijs, quæ sunt in Germania, & alijs Prouincijs, magna & multi- plex his miseris temporibus ad Ecclesiam Dei utilitas perue- nit, eorum bona opera per maleuolorum hominum obtre- ctationes, & Calumnias impediuntur. Et si autem rem ita se habere credimus, tamen ad veritatem certius explorandam, & ad obstruendum os loquentium iniqua, delectis quibus- dam Cardinalibus, grauib. viris mandauimus, vt in Colle- gij, quod in hac alma Vrbe est totius Societatis caput, mores, vitam, & instituta diligenter inquirerent. Qui quidem man- datum nostrum, qua debuerunt fide, & diligentia executi re- nunciarunt, se nihil comperisse eorum, quæ huic Collegio criminum loco obiicerentur: sed cum Ordinis totius recta, & pia instituta esse, tum eorum qui in hoc Collegio essent, mores, & vitam Castissimam, & probatissimam, & plane re-

Et pro Col- legijs pa- trocinium exposcit Pontifex.

Litera ad Archiep- Mogunti- num contra eosdem li- bellarios.

In quibus demonis instinctu Societatem vexari as- firmat.

Ob multi- plicem Col- legiorum fructum per Germaniam, & alibi.

Cardina- lium de Romano Collegio iudicium.

*Eius Casti-
tas proba-
tissima, &
religiosis
hominibus
digna.*

*Illi Semi-
narij Ro-
mani regi-
men tra-
ditur.*

*Ex calum-
nijs Socie-
tatis, &
Rom. Col-
legij opinio
magis au-
ctā.*

*Mogunti-
num Colle-
gium Ar-
chiepiscopo
commendat
Pontifex.*

*Societas
eohors Pon-
tificis con-
tra hereti-
cos.*

ligiosis hominibus dignam : satis autem sibi constare quos-
dam iniquo odio impulsos, & invidia obcæcatos, ea crimina,
& probra commentos esse, propterea quod angerentur, &
dolerent, nec pati æquo animo possent ipsius potissimum
Collegij quasdam ad res antea pia opera, & fideli obsequio
vsos nos esse : & curationem nuper ac regimen Seminarij
quod nos in alma hac Vrbe ex Concilij Tridentini decreto in-
stitui iussimus, omnibus Venerabilibus fratribus nostris S. R.
E. Cardinalibus approbantibus, vltro eidem delatum fuisse.
Quam rem quoniam illi impedire non potuissent, nec vllum
eorum criminum, quæ illis libellis obiicerent, se probare pos-
se scirent, suadente Diabolo ad tam demens, tamque prauū,
& nefarium consilium descendisse. Quia igitur obtrectato-
rum calumniæ in tam graui iniuria hoc saltem attulerunt
commodi, vt quanto illi magis huius Collegij, & Societatis
vniuersæ famam, atque exultationem lædere voluerunt,
tanto magis ipsius Collegij innocentia, & vitæ, & morum
honestas patefacta sit, nostraque, & fratrum nostrorum de
eius Societatis pijs, & laudabilibus institutis, non confirmata
modo, sed aucta etiam opinio, ad Officium nostrum pertine-
re duximus his literis veritati, & innocentia testimonium
impertire. Proinde fraternitatem tuam hortamur, vt Colle-
gium Societatis eiusdem, quod in Ciuitate tua Metropolitana
est, tanto posthac studiosius tueare, quanto iniustius, & im-
pudentius istos obtrectatores de ea Societate detrahere co-
natos fuisse reperimus ; ipsumque Collegium omni fauore,
& benignitate, sicut adhuc fecisti prosequi, atque vt quam-
plurimum Dei honori, & animarum saluti inseruire possint,
adiuuare perseueres. Datum Romæ apud S. Petrum die 30.
Decembris anno 1564. Sic Ibid. num. 35.

AB EODEM : *Qui videns operam, quam Societas summis
Pontificibus in conuersione hereticorum, atque Ethnicorum strenuè
nauabat, quasi pro sua Cohorte eam habere Pontifices Iuliano
Oratori dixit. Ita Par. 4. Hist. Soc. lib. 5. n. 159.*

AB

* AB EODEM: *Qui audiens Canisij famam per totam Germaniam aduersus Hereticos diuagantem, gaudio tripudians, sic fertur exclamasse. Verè merentur isti Patres peroptime à Nobis fauoribus exornari, ac qualecumque priuilegium, aut beneficium spirituale, quod à me Canisius, ac IESV Societas petierit, gratissimo animo concedam. Ita apud Euseb. in vita parua P. Canisij fol.27.col 2.*

Ideo Pontificijs fauoribus digna.

AB EODEM: *litteris ad Carolum IX. Francorum Regem Christianissimum. Ad aures (inquit) nostras peruenit Collegium Parisiense Societatis IESV magnis affici cœpisse molestijs, & varijs vexationibus impediri, quo minus sicut cœperat inferuire saluti animarum, & vacare iuuentuti doctrina Catholica, & pietate, ac bonis literis, atque artibus imbuendæ, atque erudiendæ possit. Id accidit nimirum humani generis hostis instinctu, qui consuevit illis aduersari, seque opponere, quos bonis operibus videt esse intentos: & Dei seruos, quò fidelius Officio suo funguntur, eò acrius insectari. Sed id non lauram Maiestatem tuam esse scimus, vbi edocta fuerit de eius Societatis meritis. Nihil enim æquè Christianissimum Regem decet, ac Religiosos viros, & Dei honori inferuientes tueri, & ab iniurijs defendere. Eam igitur Societatem sciat Maiestas tua, propter pia, & laudabilia sua instituta, & ab Apostolica Sede confirmatam, & nuper à Sacroecumenico Tridentino Concilio approbatam fuisse. Cuius Societatis propter vberes fructus, quos Dei Ecclesiæ his tam turbulentis temporibus attulit, non in Italia modo, & in Hispaniæ, & lusitanæ Regnis, sed in ipsius etiam Germaniæ multis locis, & in Vrbe Regia Boëmiæ Praga, eiusdem Societatis Catholicorum cura, & studio Collegia instituta fuerunt: quæ constat Deo iuuante multum in reprimendis hæresibus hæreticisque ipsis ad vnitatem Ecclesiæ reducendis profecisse. In hac quidem alma Vrbe Nos præcipuè Collegij, quod hic est operâ vtimur, quam & fidem, & vtilem admodum expermur, quascumque in partes Orbis terrarum, euenit, vt eius Colle-*

Littera ad Gall. Regem in vexatione Collegij Parisiensis.

A Damon excitata ob strenua opera in erudienda iuuentute.

In quibus Regi Societatis defensionem commendat Pontifex.

Quia laudabilis in suo Instituto: & approbata ab Apost. Sede & Trid.

Eius vbiq; plurima instituta Collegia.

Quibus hæreses vopresse, & hæretici redulti ad Ecclesiam.

Vrili Rom. Collegij opera virtutur Pōtifex ad quas-cumque terrarum oras.

Horatur Regem vt Societatem, ac præcipue Parisiense Collegium tueatur.

Præsertim ab Hæreticis, & obreçtatoribus.

Sociorum indefessus zelus in Gentilitate conuertenda, & Christiana Relig. propaganda.

Societas pro excolenda, & propaganda religione Christiana labori semper exposita.

gij Presbyteros diuini obsequij causâ mittamus: atque etiam eiusdem Collegij fidei, regiminique, de fratrum nostrorum consilio, nuper commilimus Seminarium quod ex Sacri Concilij decreto instituendum curauimus. Hoc eò Maiestati tuæ referimus, vt ipsa quoque pro suo in Catholicam Religionem, piosque viros studio, Collegia Societatis in Regno suo sibi diligenter tuenda, & fouenda esse intelligat. Sed cum reliqua pietati tuæ studiosè commendamus; tum præcipuè ipsum Parisiense Collegium eam vehementer hortantes, vt prouideat, curetque, vt id ab hæreticorum, obreçtatorumque iniurijs, vexationibusque diligenter defendatur. Qua in re, & Dei honori, & suæ, & regiæ illius Ciuitatis existimationi consulat, experieturque in dies magis, sicut confidimus, quantopere expedierit id in ea Ciuitate Collegium institui. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 29. Maij 1565. Pontificatus nostri anno sexto. *Ita Par. 3. Hist. Soc. lib. 1. n. 19.*

AB EODEM: *In Bulla incipit Dilecti filij ann. 1563. Exuberans (inquit) & indefessus Gentilitatis ad Creatoris sui cognitionem adducendæ, Christianæque religionis propagandæ zelus, quem cordibus vestris impressit Altissimus, prorsus exigit, vt pias petitiones vestras de proximi salute sollicitas, exauditionis gratia condonemus, & c. Ita in Bullar. Indico Societ. fol. mihi 8.*

6. A P I O V. *Qui nec minus pie, atque beneuole Pium IV. subinde secutus, & ille verè Pius in Bulla incipit, Æquum reputamus ann. 1565. agens quibus de causis è Societate nonnulli ad Religionem aliam transire voluerint, Nihilominus (inquit) nonnulli animi leuitate, vt credebatur ducti, ac quietem labori, cui proculdubio Religiosi Societatis huiusmodi pro excolenda, & propaganda Christiana Religione continuo erant expositi; ac priuatum commodum, publicæ tam dictæ Societatis, quam Christianæ Reipublicæ utilitati indiscrete præferentes, fucatisque coloribus asserentes, se id facere ob frugem melio-*